

[Undervisningsministeren.]

vens § 42 angivne regler. Jeg ser ingen som helst grund til at ændre denne regel til fordel for fremskridtspartiets lovforslag.

Det er også mere end uklart, med hvilken begrundelse man i givet fald skal vedtage, at en folkeafstemning skal finde sted netop den 25. maj, eller for den sags skyld hvorfor netop årstallet 1980 er valgt som termin i det spørgsmål, som ønskes lagt frem til afstemning. Så vidt jeg kan se, er årstallet vilkårligt valgt, og det stemmer i hvert fald ikke med regeringens ønsker for en energipolitisk planlægning.

I øvrigt kan jeg ikke se, at en afstemning som den ønskede løser noget problem, og da slet ikke, som det åbenbart er forslagsstillerens hensigt, at dens resultat kan blive et afgørende moment i drøftelsen om atomkraftværker eller ej. Dersom man stiller spørgsmålet, om der inden 1980 skal påbegyndes opførelse af kernekraftværker, må, så vidt jeg kan se, alle de stemme imod, der enten er principielle modstandere af atomkraft, eller som af forskellige grunde nok går ind for opførelsen af atomkraftværker, men først efter 1980, mens jastemmerne vil findes blandt dem, der principielt går ind for atomkraft. Et sådant afstemningsresultat giver ikke nogen klarhed over befolkningens principielle holdning til atomkraft, selv ikke i det tilfælde, at afstemningen erklæres kun at være vejledende.

Endelig vil jeg gerne nævne, at regeringen ikke kan være enig i det synspunkt, som findes i lovforslagets bemærkninger, at folketinget bør træffe afgørelse om, hvornår den almindelige debat om energipolitik og atomkraft bør ophøre. Noget sådant ville være til skade, ikke blot for spørgsmålet om den rette anvendelse af atomkraft, men også generelt for folkestyrets idé. Regeringen kan derfor ikke gå ind for det fremsatte lovforslag.

Erik Holst (S):

Jeg deler på mange måder undervisningsministerens vurdering og opfattelse af dette lovforslag. Jeg ville måske gerne gå et skridt videre og sige, at jeg har svært ved at tro, at det er ment alvorligt. Ikke at spørgsmålet om folkeafstemning ikke er et alvorligt problem og spørgsmålet om kernekraft ikke skulle være alvorligt. Begge disse to spørgsmål er alvorlige og har krav på

seriøs behandling. Det er vist mere, end man kan sige om dette lovforslag.

Her har vi meget klare bestemmelser i grundlovens § 42 om folkeafstemninger, og så mener man, at man kan omgå disse regler, jeg havde nær sagt ved en manipulering, som det er nævnt i dette tilfælde. Det forekommer næsten absurd, når man læser bemærkningerne til forslaget igennem, at det skulle være ment som noget, der skulle beskæftige sig med en afsluttende debat om atomkraft her i landet.

I bemærkningerne er det angivet, at dette folketing ikke skulle være særlig repræsentativt for befolkningens opfattelse. Det er jo en hån imod alt, hvad der har med folkestyre at gøre. Det er muligt, at de, der har foreslået dette her, ikke føler sig i stand til at tage stilling til spørgsmål om atomkraft, men så må man sådan set sige fra uden at begynde at inddrage vælgerne i spørgsmålet.

Dette procedurelovforslag, som vi nu beskæftiger os med, dette lovforslag om elforsyning, som vi beskæftiger os med i energipolitisk udvalg, skulle jo have lov til at blive debatteret, uden at de skulle standses af et stop den 25. maj. Spørgsmålet om, hvorvidt der skal bygges 1 eller 2 eller 5 eller 10 atomkraftværker, er der ikke taget stilling til. Det, man siger befolkningen skal tage stilling til, er udelukkende, om man skal bygge eller man ikke skal bygge. Hvis man derimod fulgte grundloven, så ligger der et gennearbejdet, kommenteret, vurderet lovforslag som grundlag for en afstemning om ja eller nej.

Dette lovforslag hører ikke hjemme i udvalget for energipolitik. Det hører hjemme i udvalget for forretningsordenen, og jeg skal henstille, at det bliver behandlet dér.

Så skal jeg til slut sige, at socialdemokratiet ikke finder det muligt på nuværende grundlag at støtte dette lovforslag.

Enggaard (V):

Det er et usædvanligt forslag, der her rejstes fra fremskridtspartiets side. Tirsdag den 25. maj 1976 vil man, at befolkningen skal sige ja eller nej til kernekraft i Danmark, uanset den stemmedeltagelse, der kan være, uanset at mange af de omstændigheder ved atomkraftværker i Danmark, som man måtte tage i betragtning, ikke